

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik (2. samling)
(L. 152 - bilag 23)
(Offentligt)

Landsforeningen for Bøsse
Forbundet af 1948, **Landssekretariatet.**

Teglårdsstræde 13, Postboks 1023, 1007 København K.
Tlf.: 3313 1948, Fax.: 3336 0083, SE nr.: 23 07 25 13
Medlem af ILGA: International Lesbian and Gay Association

Kopi til udvalget

E-mail: lbl@lbl.dk
Homepage <http://www.lbl.dk>

**Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske
Forbundet af 1948**

Landssekretariatet Teglårdsstræde 13 - Postboks 1023 - 1007 København K
Tel. 33 13 19 48 - Fax: 33 36 00 83
E-mail: lbl@lbl.dk - Homepage: <http://www.lbl.dk>
Medlem af ILGA: International Lesbian and Gay Association

21 marts 2002

Minister for flygtninge, indvandrere og integration
Bertel Haarder
Holbergsgade 6
1057 København

Vedr. L152 - lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.)

Kære Bertel Haarder

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske er medlemsorganisation i Dansk Flygtningehjælp og skal indledningsvis henvise til Flygtningehjælpens høringssvar, som Landsforeningen tilslutter sig fuldt ud.

Landsforeningen ønsker imidlertid i tillæg hertil at påpege særlige problemstillinger i forhold til bøsser og lesbiske.

Ad forslaget § 1, nr. 2 - om afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet og indførelse af ny særlig beskyttelsesstatus i udlændingelovens § 7, stk. 2

Forfølgelse af bøsser og lesbiske

Bøsser og lesbiske, der har været forfulgt på grund af deres seksuelle orientering, og som har søgt asyl i Danmark og haft deres sag for Flygtningenævnet, har berettet om en lang række af typer af overgreb: Tortur, herunder seksuel tortur (inkl. voldtægt mod såvel kvinder som mænd), tvangsbehandling med elektrochock og/eller medikamenter, fængsling, vilkårlig tilbageholdelse, chikane fra politi og militser, manglende beskyttelse mod voldelige overfald, herunder drab, og røveri m.m.

Af de 11 personer, der ved Flygtningenævnet i perioden 1986-2002 har fået asyl som følge af forfølgelse pga. seksuel orientering, har 10 fået de facto-status.

Flygtningekonventionen

Seksuel orientering ikke er medtaget i Flygtningekonventionen. På trods af, at også bøsser og lesbiske blev interneret i nazi-regimets kz-lejre, var temaet så tabubelagt, at man kunne tage det med i en konvention i 1951.

Skal flygtninge, som er forfulgt på grund af seksuel orientering, have konventionsstatus, skal de tolkes ind under det, der i konventionen hedder 'særlig social gruppe'. Der er en vis international praksis herfor, og UNHCR har ved flere lejligheder udtalt, at en sådan fortolkning er korrekt, men i Danmark har man altså oftest tyet til de facto-status.

Seksuel orientering kom ikke ind i konventionsregi ved tillægsprotokollen i 1967 og er heller ikke anført i andre konventioner, der har direkte betydning for asylsagsbehandlingen.

EU

I EU regi arbejdes p.t. med udarbejdelsen af minimumsstandarder for asylsagsbehandling i medlemslandene. På grund af forbeholdene deltager Danmark ikke i arbejdet med disse direktiver, medens både Storbritanien og Irland har besluttet sig for at være med.

Eet direktivforslag¹ definerer minimumsstandarder for fortolkning af Flygtningekonventionen, herunder dens 'særlig social gruppe'-begreb. I direktivet indgår en antidiskriminationsparagraf, Artikel 35, som inkluderer seksuel orientering blandt årsager, der ikke må føre til diskrimination.

I Artikel 12(d) hedder det: 'The concept of social group shall include a group which may be defined by relation to certain fundamental characteristics, such as sexual orientation, age and gender...!'

Også andre direktivforslag^{2,3} nævner seksuel orientering som forfølgelsesgrund (Artikel 41 hhv. Artikel 32)

L 152

Idet det er et regeringens mål med lovændringen at begrænse antallet af grupper, der kan meddeles opholdstilladelse, ønsker Landsforeningen, at det positivt kommer til at fremgå, at forfølgelse på grund af seksuel orientering anerkendes som en årsag til at opnå beskyttelse i Danmark, og at sager herom derfor skal realitetsbehandles.

Landsforeningen ønsker endvidere, at det kommer til at fremgå, at en særlig social gruppe i Flygtningekonventionens betydning kan karakteriseres ved f.eks. seksuel orientering.

I relation til definitionen af familiemedlemmer ønsker Landsforeningen, at det tillige kommer til at fremgå, at en flygtnings partner af samme køn sidestilles med en heteroseksuel partner og dermed kan tildeles konsekvensstatus. Der er tidligere i Danmark blevet givet konsekvensstatus til en homoseksuel flygtnings partner.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at en flygtning kan være social forælder til sin partners barn. Sådanne børn må også henregnes som familiemedlemmer og ikke returneres til hjemlandet.

¹ Council Directive laying down the minimum standards for qualification and status of third country nationals and stateless persons as refugees, in accordance with the 1951 Convention relating to the status of refugees and the 1967 Protocol, or as persons who otherwise need international protection, COM (2001) 510

² Council Directive on minimum standards on procedures in Member States for granting and withdrawing refugee status, COM (2000) 578

³ Council Directive laying down minimum standards on the reception of applicants for asylum in Member States, COM (2001) 181

Ad forslaget § 1, nr. 54 - om udvidelse af kredsen af sikre tredjelande, hvortil asylansøgere kan afvises

Netop spørgsmålet om konsekvensstatus er afgørende i forhold til definitionen af sikre tredjelande. Hvis en asylansøger får sin sag behandlet i Danmark, vil der potentielt være basis for, at en medfølgende partner kan meddeles konsekvensstatus. De lande, der vil kunne komme på tale ved en udvidelse af listen over sikre tredjelande, vil være lande, hvor homoseksuelle parforhold ikke generelt anerkendes, hvilket i praksis vil betyde, at det pågældende land i sin udmøntning af sin asyllovgivning ikke vil administrere på en måde, at det vil give en medfølgende partner konsekvensstatus.

Det må derfor ved vurderingen af udsendelse til et sådant sikkert tredjeland sikres, at det ikke vil betyde, at et par adskilles, hvilket vil være i strid med princippet om familiens enhed, jfr. EMRK Art. 8. Det må i denne sammenhæng ikke ligge ansøger til last, at dennes parforhold ikke er officielt anerkendt, idet dette jo ikke er muligt i lande, hvorfra der kommer flygtninge.

Det skal bemærkes, at det kan være vanskeligt at afgøre, om et land vil anerkende et homoseksuelt parforhold, og at dette må formodes at være tilfældet for mange lande, der ellers i øvrigt må antages at leve op til almindelige menneskeretlige standarder. For eksempel må medlemskab af Europarådet betragtes som et utilstrækkeligt kriterium.

En helt analog argumentation gør sig gældende i forhold til første asyllandsvurdering (jfr. forslaget § 1, nr. 2 - om stramning af første asyllandsreglen i udlændingelovens § 7, stk. 3).

Ad forslaget § 1, nr. 3 - om indførelse af en generel aldersgrænse på 24 år for familie-sammenføring med ægtefæller (ændret § 9, stk. 1, nr. 1)

Et alderskrav på indgåelse af ægteskab / registreret partnerskab betyder i realiteten, at et ungt homoseksuelt par, hvor den ene partner er dansk statsborger og den anden udenlandsk, ikke har nogen mulighed for at leve sammen. Homoseksuelle partnerskaber anerkendes kun få steder, fortrinsvis i Europa.

Heteroseksuelle kan eventuelt tage ophold i udlændingens hjemland, såfremt dette er udelukket i Danmark pga. alderskravet, idet heteroseksuelt samliv almindeligvis anerkendes eventuelt først efter indgåelse af ægteskab. En sådan mulighed findes i almindelighed ikke for lesbiske og bøsser.

24 års-kravet er tænkt som en foranstaltning mod tvangsægteskeber. Fra mange sider, herunder Dansk Flygtningehjælp, betvivles effektiviteten af en sådan løsningsmodel, og Landsforeningen deler en sådan tvivl. Landsforeningen finder forslaget så meget desto mere beklageligt for såvidt, det som konsekvens har, at homoseksuelle, danske statsborgere fuldstændigt udelukkes fra at leve sammen med deres partner.

Ad forslaget § 1, nr. 3 - om udvidelse af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring (forslag til ændret § 9, stk. 7)

Forslaget ses at ramme lesbiske og bøsser uforholdsmæssigt hårdt: Par af samme køn har typisk ikke mulighed for at tage ophold i udlandet, hvor homo-parforhold ikke anerkendes. Landsforeningen har allerede under den eksisterende lov oplevet en sag, hvor en etnisk

dansk, dansk statsborger og en statsborger fra et land, der er notorisk berøgtet for homofjendskhed, henvistes til ophold i dette land. En afgørelse, der dog blev omgjort.

En skærpelse af tilknytningskravet vil gøre det næsten umuligt for en dansk statsborger at blive sammenført med sin udenlandske partner. Det bør derfor fremgå, at der ved vurdering af tilknytningsforholdet må tages hensyn til, om ophold i partnerens hjemland overhovedet er muligt.

Landsforeningen skal afslutningsvis beklage lovforslagets fjernelse af Dansk Flygtningehjælps indstillingsret til medlemmer af Flygtningenævnet. Dansk Flygtningehjælp har endvidere altid forsvaret f.eks. natteregelen, der er et eksempel på et simpelt instrument til højnelse af retssikkerheden og en værdig sagsbehandling.

Med venlig hilsen

LANDSFORENINGEN FOR BØSSER OG LESBISKE
Forbundet af 1948

Bent Hansen
Landsformand

Søren Laursen
Asyl- og integrationsudvalget

Kopi til Folketingets udvalg vedr. udlændinge og integrationspolitik

